

1. అప్పు అంటే....

మనకు ఏదో అవసరం కలిగినపుడు ఇనుగుపొరుగు వారి దగ్గర నుంచి గాని, గ్రామస్థుల దగ్గర నుంచి గాని, పొరుగువారి వారి దగ్గరనుంచి గాని, లేక ఒక శ్యాంకిలాంటి సంస్థలోగాని మళ్ళీ ఇస్తామనే భ్రమపెట్టి, తీసుకొనిన ధనమునకు గాని ధనేతరమునకు గాని అప్పు అని పేరు.

అప్పులు తీసుకొనే ఆచారము చాలా పురాతన మైనది. ఎప్పటినుంచో ఈ ఆచారము మన దేశంలోనే కాక ఇతర దేశాలలో కూడా ఉన్నది.

పేక్సుపియరు నాటకాలలో ఈ అప్పుల వ్యవహారం కొంత కనిపిస్తుంది. మర్చెంటు ఆఫ్ వెన్నిసు అనే నాటకంలో యాంటోనియా అనే వర్తకుడు మైలాకో అనే వడ్డీ వర్తకుని వద్ద ఒక పెద్ద మొత్తమును అప్పుగా పుచ్చుకొంటాడు. కథఅంతా ఆ విషయాన్ని ఆయించుకొని ఉన్నది. పేక్సుపియరు కాలంనాటికి అప్పులు పుచ్చుకొనడమూ, తీర్చడమూ అనే వ్యవహారము జరుగుతూ ఉండేది.

హరిశ్చంద్రుడు విశ్వామిత్రునికి యాగం చేయడానికి డబ్బు ఇస్తాడు. ఆ మునిచంద్రుడు ఆ సొమ్మంతా మళ్ళీ ఆ మహారాజు చేతిలోనే పెట్టి “ఉంచు. కావలసినప్పుడు వచ్చి తీసుకుపోతాను” అంటాడు.

ఆ తరువాత మరోసందర్భంలో ఆ హరిశ్చంద్రుడు ఆ మునీశ్వరునకే తన రాజ్యం అంతా ధారపోస్తాడు. రాజ్యం పుచ్చుకొని విశ్వామిత్రుడు ఆ దాచిపెట్టిన డబ్బు తెమ్మంటాడు. ఈ కథ అందరికీ తెలిసిందేకదా! ఆ కథ అంతా మనకు అక్కరలేదు. అందులో హరిశ్చంద్రుడు విశ్వామిత్రునకు బాకీపడి అది తీర్చడానికి నానా అవస్థలు పడతాడు. ఇంతకూ మనకు కావలసిన విషయము ఏమిటి అంటే, అప్పులు పుచ్చుకోవడమూ తీర్చడమూ అనే వ్యాపారము బహుపురాతనమైనదీ అని!

పురాణాలలోనుంచి ఇంకా ఎన్నో కథలు వివరించి ఈ అప్పులు చేయడమూ తీర్చడమూ అనేది అలా కాలంనుంచీ వస్తూఉన్న సాంఘిక వ్యాపారమని సూపించగలను. కాని అది అనవసరమని తలచి ఆ యం వదిలేస్తున్నాను.

2. అరుణం భాగ్యముచ్చత్

అప్పుచేసేవాడికి ఉండవలసిన మనస్తత్వము అది అన్న విషయం తీసుకుందాం. మేకోస్పి “నైదర్ ఎ బారోయర్ నార్ ఎ లెండర్ బి”